

ANAOKULUNA YENİ BAŞLAYAN ÇOCUĞUN VE AİLESİNİN OKULA UYUMU

Çocuk anaokuluna başladığı zaman kapalı bir aile çevresinin dışına çıkarak kendisine yabancı birçok kişinin bulunduğu yeni bir ortama girmektedir.

Anaokuluna başlama olayı çocuğun toplumsallaşma sürecinde çok önemli bir basamaktır.

Çocuk anaokuluna başladığında ilk defa kalabalık bir grubun üyesi olmaktadır. Grup içinde çocuk, diğer çocuklarla ve eğitimcilerle iletişim kurmak için yeni beceriler öğrenir, yeni duygu ve düşünceler kazanır. Bütün bu yeni deneyimler, çocuğun daha sonraki yaşantılarında topluma katılımını ve toplumdaki bireylerle olumlu iletişim kurmasını etkiler. Başka bir deyişle çocuğun sosyalleşme olgusunun olumlu bir şekilde başlaması ve sağlam temellere oturmasını anaokulunun ilk günlerinde çocuğa gösterilen yaklaşımın sıcak, sevecen ve olumlu bir tutum içinde olma bu süreci hızlandıracaktır.

Her çocuk, anaokuluna geldiği ilk günlerde yeni bir ortama girmekten dolayı güvensizlik ve yeteneksizlik duygusu içindedir. Çocuğun kendine ve okula güven duyması ile birlikte okula uyumu kolaylaşacaktır.

Bu nedenle, öğretmenlerimiz çocuğun okula ve kendine güven duymasını sağlayabilmek için öncelikle çocuğun özelliklerini tanımaya çalışır ve takvim yaşına uygun düşen gelişim özelliklerine uygun bir yaklaşım geliştirir.

Anne-baba ve çocukla karşılıklı güven duygusunu geliştiren sıcak bir iletişim, okula yeni başlayan çocuğun uyumunu kolaylaştıran en önemli faktör olacaktır.

Uyum sağlama aşaması boyunca çocuklarda gözlediğimiz tepki çeşitleri değişiklik gösterir.

- Bazı çocuklar okula gayet ilgili ve rahat başlar.
- Bazıları ilk üç gün ya da bir hafta ilgili ve istekli olur. Okul, onun için park gibidir. Ama sonra birazda annesi ile birlikte olmak ister. Sürekli okula gelmenin anlamını yeni kavrar ve tepki gösterir.
- Diğer bazıları ise en baştan itibaren anneden ayrılmak istemez. Sınıfa gelmesini, yanında olmasını, annesinin yedirmesini ister, ağlama gözlenir.

NASIL DAVRANMALI ?

Ailenin göstereceği kararlılık, sabır, okul öncesi eğitime ve başladığı eğitim kurumuna gösterdiği inanç ve güven çocuğun uyumunu kolaylaştırır.

Çocuğun okul hakkındaki düşüncelerini anlatmasına fırsat verilmeli, ancak okul hakkında sorgulanmamalıdır.

Okul hakkında çocuğa açıklama yapmak ve okulu tanıtmak uyumu kolaylaştırır. Okulun her gün gidilmesi gereken oyun, arkadaş ve eğitim yeri olduğu anlatılmalı, ancak abartılmış ve yanlış bilgi verilmemelidir. Aksi durumda çocuk kendisine anlatılanlarla okulda bulduklarını karşılaştırdığında aradığını bulamayacak ve okula güveni kalmayacaktır.

Veli, okul ve personel hakkındaki olumsuz duygu ve düşüncelerini çocuğun yanında konuşmamalı, idare ile iletişime geçmelidir.

Çocuğun anaokulunu reddetmesi halinde, anne-baba, büyükanne veya büyükbaba gibi aileden birinin çocuktan yana tutum göstermesi, ona güç verir ve tepkisi büyür. Okula gidiş tüm aile bireyleri uyum içinde olmalıdır.

Çocuk okula birlikte geldiği ebeveyni yanında ağlıyor, onun gitmesine izin vermiyor olmasına rağmen; ebeveyni okuldan ayrıldıktan sonra ağlamayı bırakıp, faaliyetlere katılıyorsa; kaygılarını bitirmiş demektir.

Kaygıları bitmiş olmasına rağmen okula gelme veya geldikten sonra anne-babasının gitmesini engellemeye çalışan, direnç gösteren çocuklar için uygulanabilecek yöntemler ise;

Okula düzenli devam etmesi konusunda ısrarlı olun. Yakınmaya devam etse bile giyinmesine, okula gitmesine ve yerleştirilmesine yardım edin. Sınıfa girmesi konusunda sakin ve kararlı davranın.

Okula düzenli devam etmesi ve karşı çıkmaması karşılığında daha sonra verilmek üzere bir takım küçük ödüller sunun.

Kaygıları hakkında konuşmaya teşvik edin. Ancak sorgulamayın. Duygularını anladığınızı hissettirin. Anladığınızı hissetmek çocuğu rahatlatır.

Onu yatıştırın ve sadece belli bir zaman dilimi içinde okulda kalacağını söyleyin.

Ona kendisini alacağınız saati söyleyin ve bu saati geçirmeyin.

Çocuğun yuvaya hazır olması kadar sizin çocuğunuzu yuvaya vermeye hazır olmanız da önemlidir. Çocuğu yuvaya verdiğiniz için yalnızlık, çaresizlik, suçluluk, kaygı, çocuğu kaybetme korkusu ve hatta öfke gibi duygular yaşıyorsanız onlarla yüzleşin.

Enerjinizi, bu duygularla baş etmek için harcayın. Siz gözleriniz yaşarmadan, güvenerek ve tereddüt etmeden çocuğu yuvaya bırakabildiğiniz zaman, çocuğun da bu ayrılıkla başa çıkabildiğini göreceksiniz.